



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22-01-24766 מדינת ישראל נ' סולטן

לפני **כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד אורה גולד ומתמחה הוד דין
תביעות מחוז ש"י – משטרת ישראל

נגד

הנאשם **אלמוג סולטן**
ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא

גזר דין

(1) הנאשם הורשע ביום 19.1.2023, על-יסוד הודאתו, בביצוע תקיפה הגורמת חבלה ממשית לבת-זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") – זאת באישום הראשון, ובאישום השני – בביצוע חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413, וגם בביצוע איומים, עבירה לפי סעיף 192 בחוק המוזכר.

(2) לפי האישום הראשון, במועדים הרלבנטיים לו, הוא והמתלוננת היו בני-זוג. ביום 21.3.2019 בשעות הערב, שהו יחד בביתה במעלה אדומים. באותן הנסיבות, אמרה לו המתלוננת, כי היא רוצה להשתתף במסיבת פורים. הנאשם סירב לצאת עמה. כי אז, המתלוננת לבשה שמלה קצרה וחולצה "סטרפלס" ותכננה לצאת. משראה זאת הנאשם, גרר אותה על הרצפה והכניס אותה לחדרה. הוא הפה אותה באגרוף בעין. המתלוננת נפלה על הרצפה, ואולם הנאשם המשיך במעשיו והכה אותה באגרוף בשפה שלה. למשמע צעקותיה, הגיעה חברתה של המתלוננת, שהייתה גם שכנתה, ונכנסה אל הבית. החברה ביקשה ממנו לצאת מהבית והנחתה אותו להתקשר מאוחר יותר על-מנת שתוציא עבורו את חפציו משם. לאחר מכן, התקשר הנאשם אל המתלוננת, אשר סירבה לענות לו בשל מעשיו. לאחר מספר פעמים, ענתה חברתה לנאשם וזה החל לקלל אותה ובהמשך גם את המתלוננת, תוך שדרש



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

משתייהן להוציא את חפציו מהבית. כתוצאה ממעשיו, נחבלה המתלוננת בשפתה ודם ניגר ממנה.

(3) לפי האישום השני, ביום 1.12.2019, בשעת ערב, התקשר הנאשם למתלוננת וביקש ממנה להסיעו ברכבה ממעלה אדומים לשכונת תלפיות בירושלים על מנת לרכוש "ירוק". נוכח זאת, היא אספה אותו מביתו ושניהם נסעו לירושלים. שם, הוא פגש את הסוחר ורכש ממנו שקית ובה חומר הנחשד כסם מסוכן מסוג קוקאין (להלן: "הסם"). משהבחינה בזאת המתלוננת, היא כעסה עליו, ונוכח חשדה שמא הוא רכש קוקאין ולא "ירוק", היא צעקה עליו והורתה לו לצאת מהרכב. בתגובה, תפס אותה הנאשם וצעק עליה על מנת להשתיק אותה. משהבחין הסוחר במתרחש, הוא ניגש אל הרכב וזרק לעבר המתלוננת שקית ובה 3 גרמים של חומר הנחשד כסם מסוכן מסוג קנבוס, תוך שאמר לה "קחי תהני" (להלן: "השקית"). הזוג נסע לכיוון ביתו של הנאשם. עם הגעתם לשם, דרש הנאשם מהמתלוננת להעביר לחזקתו את השקית. בתגובה, היא אמרה לו "סע סע לי מעיניים גם ככה בזכות לי דלק הלוך וחזור". מאוחר יותר, יצרו הנאשם וחברו קשר עם המתלוננת וטענו כי השקית שייכת לנאשם. בתגובה, טענה המתלוננת שהשקית אינה ברשותה וכי היא זרקה אותה לפח הנמצא בשכונה. לאחר מכן, שוב יצר הנאשם קשר עם המתלוננת ואמר לה שהיא גנבה ממנו את השקית השייכת לו והוא ממתין לה מתחת לביתה. בהמשך יצרו הנאשם וחברו קשר עם המתלוננת והנאשם מסר לה שאם לא תרד מטה, הוא יפגע ברכוש שלה. כמו כן, במסגרת התכתבות בינו לבינה, הוא כתב לה "משטרה לא משטרה אני אדאג בדרכים שלי לטפל שתפחדי עד המוות יגנבת". עובר ליום 2.12.2020 בשעה 08:56, הזיקו הנאשם וחברו לרכבה של המתלוננת באופן זה שהם הוציאו אויר משלושה צמיגים, ניקבו חור בצמיג נוסף וגרמו מכות לפח הרכב. כמו כן, הם כתבו על הרכב באמצעות האבק שעליו, "אסור לגנוב". כתוצאה מכך, נגרם נזק לרכבה של המתלוננת בסך 520 ₪. במעשיו אלה, פעל הנאשם בצוותא חדא עם חברו ופגעו ברכב של המתלוננת, והוא גם איים עליה.

(4) לבקשת ההגנה הועבר עניינו של הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר. מספר תסקירים הוגשו לסירוגין נוכח דחיות לשם שילובו בהליכים טיפוליים ומעקב אחר זאת. לפיהם, בתמצית תוך שמירה על צנעת הפרט, הנאשם בן 27, גדל במשפחה לא גדולה יחסית, אך מערכות היחסים בה היו מורכבות וזה השליך באופן שלילי על מסלול חייו עוד מניעוריו.



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

הוא החל לצרוך סמים בגיל צעיר מאוד וכבר מאז הייתה לו מעורבות פלילית באירועי אלימות. הוא נשלח בעברו לגמילה במסגרת טיפולית, ללא צלחה. לאחר מכן הוא נשפט בגין מעורבות בפלילים (נושא שיידון בהמשך), וכי אז החל שוב הליך טיפולי במסגרת קהילתית. ההליך היה חיובי.

(5) להתרשמות השירות, בתחילת הדרך, התקשה הנאשם בהתבוננות על החלקים הבעייתיים במעשיו, הכחיש קשר זוגי עם המתלוננת (למרות הודאתו באישום) ואף השליך עליה את האחריות למעשיו האלימים, כל זאת לצד השימוש בסמים וההתחברות לשולי החברה. ואולם, לימים, נוכח התהליכים שעבר לגמילה מהתמכרות, נראה שהוא הפיק ככל יכולתו מההליך הטיפולי. בדיקות הסמים האחרונות שנעשו לו היו "נקיות". הוא שב למעגל העבודה ועוסק כיום בפרנסת משפחתו, מה גם שלא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז אישום זה. התסקיר התרשם שהנאשם לוקח אחריות על חלקים בעייתיים בהתנהלותו, וכי המסוכנות הנשקפת ממנו להתנהלות אלימה במסגרת זוגית, היא נמוכה. לנאשם אין קשר עם המתלוננת, וניסיון השירות ליצור קשר עמה, לא צלח. בהינתן כל אלה, השירות ממליץ על ענישה בדמות שירות לתועלת הציבור (להלן: "של"ק") על-מנת שלא ייפגע הרצף התעסוקתי של הנאשם, שכן חוסר יציבות שיכול להיגרם גם מעבודות שירות, עלול לדרדר את מצבו ולהקשות עליו בשיקום חייו.

(6) לפי חוות דעת של הממונה על עבודות השירות מיום 26.5.2025, נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות במגבלות.

עיקרי טענות הצדדים לעונש

(7) המאשימה טוענת, בין השאר, כי הנאשם הורשע בביצוע עבירות חמורות כלפי בת-זוגו תוך רמיסת ביטחונה האישי וכבודה. באישום השני אף דובר באירוע מתמשך ומתוכנן מראש, שבו הנאשם מימש את איומיו. המאשימה גורסת, כי מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירה הראשונה, נע בין 10 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל. ביחס לאישום השני, המתחם נע בין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל. לנאשם עבר פלילי בתחום האלימות, כאשר המעשים מושא ההרשעה באישום הראשון, הוא ביצע בזמן שחל עליו



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22-01-24766 מדינת ישראל נ' סולטן

תנאי מהרשעה קודמת. תנאי זה הוא חב הפעלה. עוד קיימת התחייבות שיש להפעיל. אכן, הנאשם הודה תוך חיסכון בזמן, וכן שירות המבחן ממליץ על ענישה בדמות של"ץ מטעמי שיקום, ואולם, אין לאמץ את המלצות השירות. המאשימה סבורה שיש למקם את העונש ברף האמצעי של כל אחד מהמתחמים, ולהשית עליו במצטבר 15 חודשי מאסר, מאסר מותנה, הפעלת מאסר מותנה קודם והתחייבות כספית מתיק 16-03-48087, כל זאת לצד השתתפות קנס ופיצוי למתלוננת.

(8) הנאשם – באמצעות בא-כוחו עו"ד ל' כהנא – פתח את דבריו בכך שמעשיו חמורים וראויים לכל גינוי. לצד זאת, הנאשם שיתף פעולה בכל הליך טיפולי אליו נדרש, כיום הוא עובד ומתקדם בעבודתו. בנוסף, הוא נגמל מצריכת סמים. הוא חזר למוטב ומאז האירועים חלפו למעלה מחמש שנים. בהינתן נתונים אלה, תוך מתן הדעת מנגד לרקע ממנו הוא הגיע, יש לאפשר לנאשם רצף שיקומי על מנת שלא לפגוע בהליך החיובי והמשמעותי שהוא עבר. מאז האישום הנוכחי, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הנאשם הוא אדם מועיל וקיים חשש כי פגיעה ביציבותו התעסוקתית, עלולה להשיב אותו לעולם העברייני ולשולי החברה. הנאשם מצר מאוד על מעשיו ומתאמץ להשתפר. לעניין התנאי הקיים מהרשעה קודמת, לפי ההגנה, מדובר בתנאי בר-הפעלה ולא חב-הפעלה, ואין הצדקה להפעילו בנסיבות העניין. על כן, עותרת ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן, עם אפשרות להגדיל את היקף שעות השל"ץ מעבר למה שהומלץ.

(9) גם הנאשם דיבר לפני בדיון הטיעונים לעונש. לדבריו, הוא מכיר בחומרת מעשיו ומתבייש בהם. הוא מתנצל ועושה את כל המאמצים כדי להשתפר. לדבריו, הוא נפגש עם עובדת סוציאלית למשך תקופה מעל שנתיים, דבר שיצר קושי מפני הגעתו להליך טיפולי בשירות המבחן בפני מטפל חדש. כיום הוא בן 27, מתגורר בשכירות ועובד למחייתו ברציפות, רוב ימות השבוע, כאחראי משמרת אשר תחתיו עובדים הכפופים לניהולו.

דיון והכרעה

(10) סעיף 40ב בחוק העונשין מורה, כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק, כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ויגזור את הדין בתוך מתחם העונש שנקבע, אך ניתן לחרוג ממתחם זה בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

(11) תחילה לשאלה, האם נקבע מתחם אחד או שניים? המאשימה עותרת לקביעת מתחם לכל אישום. ההגנה לא התייחסה לנושא זה, אך מעתירתה מסוף טיעוניה לעונש (לאמץ את המלצת שירות המבחן), מכאן אני מניח שהיא גורסת לקביעת מתחם אחד. אכן, למרות האופי האלים המשותף לשני האישומים וזהות קורבן העבירות, אך מדובר בשני אירועים מרוחקים זמנית זה מזה (כתשעה חודשים), העבירות שונות ונסיבות ביצוען, אף הן שונות. מכאן, יש צדק בעתירת המאשימה, ויש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום (ראו השוו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)), לצד זאת ייקבע בסוף עונש אחד לכל האירועים (סעיף 40ג(ב) בחוק העונשין).

(12) הערכים המוגנים: לעניין עבירת האלימות, אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות בכלל, וכלפי בן-משפחה בפרט, היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, בשלוות נפשו ובשלמות גופו. כל זאת לצד העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן. הדברים יפים שבעתיים ועולים בחומרתם כאשר מדובר כאמור בבן-משפחה. כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" (ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011); ראו גם: ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.5.2005)). על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות ראו גם: ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007).

(13) לעניין מדיניות הענישה כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה, יפים כאן דברי כבוד השופט י' אלרון ברע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021), אשר



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

לפיהם, בעבירות כגון-דא ובעבירות בין בני-זוג בפרט, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה על מנת למגר תופעה "נפסדת" זו: "זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה – וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף" (ראו גם: רע"פ 2503/24 נחיתוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (28.3.2024); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.3.2019)).

(14) אשר לעבירות האיומים, הערכים המוגנים הם שמירה על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין, על שלמות הגוף, הרכוש, וזה נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט (רע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373 (1989); רע"פ 8736/15 בר נ' מדינת ישראל (17.1.2018)). אשר לעבירת היזק במזיד לרכב, הערך המוגן הוא הגנה על רכושו של הפרט, זאת כחלק מההגנה על ביטחונו האישי ועל קניינו, ובכלל – הגנה על שלום והסדר הציבורי.

(15) נסיבות ביצוע העבירות: כפי שהודה בכך הנאשם, באישום הראשון, על רקע אי-שביעות רצונו מכך שהמתלוננת ביקשה להשתתף במסיבת פורים, הוא נהג כלפיה בצורה בריונית, הפיל אותה ארצה, גרר אותה ותקף אותה באגרופו, בעינה ובשפתה, כל זאת בזמן שהיא שוהה בביתה-מבצרה. בשלב מאוחר יותר אף קילל אותה למשמע חברתה. המתלוננת נפגעה בשפתה ודם ניגר ממנה. תמונות פניה (ת/2) מדברות בעדן. מדובר בהתנהגות אלימה, מכוערת וחמורה. באישום השני, הקודם בזמן לאישום הראשון, גם שם נהג הנאשם בבריונות עת איים על המתלוננת, תכנן פגיעה ברכבה ומימש את איומו, בצוואת חדא עם חברו, כשפגעו ברכב. הם הוציאו אוויר משלושת צמיגיו, ניקבו חור בצמיג אחר וגרמו מכות על פח הרכב. עבירת ההיזק במזיד לרכב, בנסיבות ביצועה, היא עבירת אלימות לכל דבר ועניין. חומרת המעשים מושא האישום השני, מתחדדת על רקע רכישת הסמים המסוכנים על-ידי הנאשם, הגם נושא זה אינו חלק מההרשעה, כי אם חלק מתיאור העובדות שבאישום. הקו המאפיין אפוא של ביצוע העבירות לעיל, הוא התנהגותו האלימה, המפחידה וגם המשפילה של הנאשם כלפי חברתו, ככל הנראה תוך ניצול פער הכוחות ביניהם. מדובר במעשים חמורים.



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

(16) מתחם הענישה ההולם: לאחר מתן הדעת לנסיבות ביצוע העבירה מושא האישום הראשון, לאחר שבחנתי את הפסיקה שהוצגה בטיעונים לעונש וכן לאחר בחינת פסיקה רלבנטית (לעתים עם נסיבות ועבירות חמורות או קלות יותר), מתחם הענישה ההולם את עבירת האלימות הוא רחב ונע בין ענישה חינוכית (של"צ בהיקף נרחב) לצד ענישה צופת פני עתיד, ועד שנת מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. ראו והשוו בשינויים המחויבים: רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021); רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019); רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.2017); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016); ע"פ (מחוזי י-ם) 28138-02-16 פלוני נ' מדינת ישראל (7.9.2016); ת"פ (שלום י-ם) 25557-01-20 מדינת ישראל נ' אליהו כהן (21.11.2024); ת"פ (שלום י-ם) 38194-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2021); ת"פ (שלום י-ם) 33233-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני (12.10.2021).

(17) אשר לעבירת האיומים והיזק במזיד לרכב, יחדיו, אני סבור כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 7-8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית (לעניין עבירת האיומים, ראו והשוו: רע"פ 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל (28.11.2018); רע"פ 3057/18 פלדמן נ' מדינת ישראל (20.6.2018); עפ"ג (מחוזי מרכז) 54311-02-15 פישר נ' מדינת ישראל (3.5.2015); ת"פ (שלום י-ם) 38172-05-20 מדינת ישראל נ' דרגולי (15.2.2023); ת"פ (שלום י-ם) 35152-08-19 מדינת ישראל נ' כהן (17.5.2022); ת"פ (שלום י-ם) 68308-12-18 מדינת ישראל נ' עדיקה (17.2.2022). לעניין עבירת ההיזק במזיד, ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 22342-02-23 וקנין נ' מדינת ישראל (19.4.2023); עפ"ג (מחוזי מרכז) 21044-02-18 מדינת ישראל נ' רודבסקי (17.7.2018); ת"פ (שלום ב"ש) 13393-07-23 מדינת ישראל נ' דנא (31.3.2025); ת"פ (שלום נתניה) 58916-11-22 מדינת ישראל נ' פלוני (30.9.2024).

(18) נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם הוא בחור צעיר כיום, והיה צעיר יותר בזמן ביצוע העבירות (בן כ-21). חלפה תקופה של כשש שנים מאז. הוא נטל אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, תוך חיסכון בזמנם של הצדדים ובזמן שיפוטי, ותוך



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

חיסכון בזמן העדים, לרבות עדות המתלוננת, על החוויה הרגשית אשר הייתה יכולה ללוות מעמד זה. כיום, אין קשר בין הנאשם לבין המתלוננת. כל אלה נזקפים לקולת העונש. עוד לקולת העונש נזקף הריכוך המשמעותי שחל בכתב האישום המתוקן, זאת בהשוואה לכתב האישום המקורי. הדעת ניתנת גם לתהליך השיקומי החיובי שעבר הנאשם, ובכלל זה הגמילה מסמים ושובו למעגל העבודה.

(19) מן העבר האחר, יש ליתן את הדעת לעברו הפלילי של הנאשם. פחות מחצי שנה לפני ביצוע המעשים מושא האישום הראשון, הוא הורשע בביצוע חבלה על-ידי שניים או יותר וכן בביצוע חבלה חמורה. בגין זאת הושתו עליו שישה חודשה מאסר וגם מאסר מותנה למשך שישה חודשים "שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע", לצד התחייבות כספית על-סך 4,000 ₪ שלא לעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך שנתיים (גזר הדין בת"פ 48087-16-03/16 – ת/3). לפני הרשעה זו, קדמה הרשעה נוספת במספר עבירות שאף היא כללה עבירת אלימות. למעשה, עוד בטרם יבש הדיו מהרשעתו וגזירת דינו בגין עבירות החבלה שביצע, חטא שוב הנאשם, עת איים מתוך כוונה להפחיד את המתלוננת, ובהמשך גרם במזיד נזק לרכבה. עבירת הרכוש האמורה, בנסיבות ביצועה כאמור, היא עבירת אלימות לכל דבר ועניין (ראו והשוו: רע"פ 6352/12 סעדה נ' מדינת ישראל (23.9.2012)) מדובר בעבירה מסוג פשע, אשר העונש שלצדה הוא עד חמש שנות מאסר. לעבירה זו התווספה גם עבירת האיומים. המעשים חמורים ומצדיקים ענישה שכוללת רכיב מאסר. מדובר אפוא בתנאי שיש להפעיל (סעיף 55 בחוק העונשין) בנסיבות העניין.

(20) נתתי את דעתי – בכובד ראש – להמלצתו העונשית של שירות המבחן. אכן, יש לברך את הנאשם על ניסיונותיו לשוב למוטב. ברם, התסקיר מטבעו מתמקד בפן השיקומי של הנאשם בלבד, וממילא אין בו ביטוי לפגיעה בקורבן. כלל הוא שההמלצה העונשית אינה מחייבת את בית המשפט, וזה בוחן את התמונה הרחבה, לרבות זכויות קורבן העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו, האינטרס הציבורי ושיקולי הרתעת הרבים. להמלצת שירות המבחן יש משקל במסגרת כלל השיקולים הרלבנטיים שבית המשפט שוקל (רע"פ 8216/16 יצחק נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (29.3.2017); רע"פ 5331/18 ויזמן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (18.7.2018)). במקרה לפנינו, נוכח הנסיבות החמורות של ביצוע העבירות כפי שעמדתי על כך לעיל, בהינתן הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחייבת ענישה שכוללת, לכל הפחות,



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

רכיב מאסר שניתן לבצע בעבודות שירות. עונש שמסתפק בשל"ץ, גם אם בהיקף נרחב, בעיניי, זה מהווה סטייה קיצונית מהענישה הנוהגת ואינו עולה בקנה אחד עמה. לבסוף נזכיר בהקשר זה, כי שיקום אינו "מילת קסם" (רע"פ 3406/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (21.4.2024); בש"פ 3277/24 אלהואשלה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.4.2024)). יש לבחון אפוא את מכלול הנתונים בהיתוך והרמוניה.

(21) בשקלול של האמור, יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך השליש התחתון במתחמים ולהשית עליו ארבעה חודשי מאסר.

(22) משהופעל התנאי, הכלל הוא, כי העונש מצטבר (סעיף 58 בחוק עונשין; ראו מיני רבים: ע"פ 4654/03 וליד נ' מדינת ישראל, פ"ד סא(2) 567 (2006); ע"פ 3869/09 סלימן נ' משינת ישראל (28.12.2009); ע"פ 10173/16 מדינת ישראל נ' טאהא, פסקה 12 (14.2.2017); רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (4.9.2019)).

(23) לצד זאת, בהתאם להוראות החיקוק המוזכרת, ניתן להורות כי התנאי יופעל כולו או חלקו באופן חופף, לעונש בגין העבירה הנוספת, כל זאת "מטעמים שיירשמו". בע"פ 8265/13 מלכיאלי נ' מדינת ישראל (10.3.2016), קבע בית המשפט העליון, בין היתר, כי "סמכות זו נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, ורשאי הוא לסטות מן הכלל של ברירת המחדל בסעיף 58 לחוק העונשין ולהורות על חפיפתן של תקופות המאסר, אם מצא שהאיזון "בין האינטרס החברתי במיצועי הדין לבין האינטרס האנושי" נוטה לטובת הליכה לקראת הנאשם" (פסקה נח). בעניינו של הנאשם, בשים לב לכך שהמעשים מושא העבירה "הנוספת" פחותים בחומרתם מהמעשים מושא ההרשעה בגינה הושת התנאי (המעייני יעיין בגזר הדין בהליך הקודם מיום 8.7.2018 – 3/ת), בהעדר זיקה בין האירועים, תוך מתן הדעת מצד אחד לצורך ההרתעת, אך מן העבר האחר מתן דגש לשיקול השיקומי והאינטרס הציבורי כי הנאשם ישוב ויישאר במסלול הנורמטיבי שהוא מפגין (ראו והשוו: ע"פ 8435/17 נפתלי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (7.4.2019)), נכון בעיניי בנסיבות אלו לחרוג מהכלל ולקבוע כי מחצית תקופת המאסר המותנה תהיה חופפת לעונש בגין העבירות הנוספות.



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

תוצאה

(24) לאור האמור, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) שבעה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, הכל לפי חוות דעת של הממונה מיום 26.5.2025. תחילת ריצוי העונש 17.7.2025. מוזהר הנאשם, כי אם לא יקיים את הוראות הממונה כלשונן וכמשמען או יפר את תנאי עבודות השירות, הוא ירצה את יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריח.

(ב) חמישה חודשי מאסר אשר ירצה הנאשם, זאת ככל שיעבור עבירה מבין אלו שבהן הוא הורשע תוך שלוש שנים מהיום.

(ג) הנאשם יפצה את המתלוננת בסך 5,000 ₪ וזאת בשני תשלומים חודשיים שווים ועוקבים, כאשר התשלום הראשון יבוצע עד יום 10.6.2025, והתשלום השני יבוצע עד יום 10.7.2025. באחריות המאשימה לעדכן את המתלוננת בהוראה זו.

(ד) מתקבלת בזאת עתירת המאשימה בנושא ההתחייבות הכספית, ובהתאם, מורה לנאשם לשלם סכומה כפי שנקבע בת"פ 48087-03-16. עליו לשלם סך 4,000 ₪ וזאת עד יום 10.8.2025.

(25) ככל שלא יקבל הנחיה אחרת, הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה, ביום 17.7.2025 בשעה 09:00, במשרדי הממונה: יחידת ברקאי, עבודות שירות, שלוחת דרום, סמוך לכלא באר-שבע (טלפון 074-7831218; פקס 08-9193006; דוא"ל avshdarom@ips.gov.il).

(26) את הפיצוי יש לשלם ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il; מוקד שירות טלפוני בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

עמוד 10 מתוך 11



בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24766-01-22 מדינת ישראל נ' סולטן

המזכירות – להעביר את גזר הדין לממונה ולשירות המבחן בהתאם.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ה, 29 מאי 2025.

מוחמד חאגי' יחיא, שופט